

La causa dels indignats fou àmpliament compartida i va aconseguir empatitzar amb importants sectors socials. Justament posava el dit a la nafra d'una societat incapaç de resoldre els gravíssims problemes que cada vegada han afectat més gent, a través d'un llençatge planer i directe i de proclames tan imaginatius com iròniques.

Més enllà d'analitzar el moviment dels indignats, crec que la seva importància rau en el fet que és una reflexió amb altaveu sobre la situació de crisi que s'està patint, de qui ens hi ha portat i quines responsabilitats se'ls pot exigir, i per què sempre són els mateixos els que acaben pagant els plats trencats.

Però després de la indignació hauria de venir el compromís. I els indignats es van anar desinflant com un globus, possiblement per les pròpies contradiccions i per les limitacions de ser un moviment sorgit espontàniament i amb la presència significativa d'elements antisistema.

Queden les idees, però sense organització, lideratge ni programa, i sense voluntat de treballar des de les institucions es molt difícil que canviïn les coses. I molt més quan tenim uns polítics que miren cap un altre cantó i que no entendran mai que sovint el problema són ells.

Pep Margenat

Política, indignació i entitats

Últimament llegixo als diaris tristes acusacions entre partits polítics en referència als diners, deutes, dèficits Van passant la patata calenta d'un lloc a l'altre. De fet, desde Moià a Sitges, passant per qualsevol altre municipi, l'origen del problema és sempre el mateix. I val per els ajuntaments, les comunitats autònomes i pels països. I ve de ben amunt. La situació econòmica és fruit d'un model basat en "pan para hoy, hambre para el mañana". Ja veiem des de fa temps que la política hi té ben poc a fer doncs qui finalment "mana" al món són "los mercados y los inversores". El capitalisme, la globalització i l'especulació durant uns anys han beneficiat a uns pocs però han arruïnat a una multitud. I ara això qui ho arregla i com? Però encara és més trist trobar alguns polítics que aprofiten aquesta situació per esgarrapar vots i no es dediquen a buscar i trobar solucions a les persones. El fet és que aquesta pugna política es trasllada a la societat i això no afavoreix gens la cohesió social. Països rescatats, indignats al carrer, manifestacion...

Aquesta conjuntura econòmica ens ha de servir com a oportunitat per tornar el valor a les persones, entitats i associacions, i hem de deixar de banda els diners doncs hem vist que hi ha qui vol que el capital sigui qui ha de dominar el Món. I s'equivoca de bon tros.

Per això cal valorar i agrair la tasca que fan les entitats, associacions i persones que dediquen desinteressadament part del seu temps a fer un servei per la comunitat. Les entitats creen lligams entre persones, es crea xarxa associativa i això deriva en cohesió social. Exemples al nostre poble en tenim moltíssims. Des del Canal SET, que amb la

seva tasca fa arribar les notícies a les llars i ajuda als nouvinguts a integrar-se al poble, els Trinxaires, la colla de Gegants i de Gitanes, el Teatre Nacional del Tenes i la Corral que amb la unió de les persones fan tasques de divulgació de la cultura catalana. L'Esplai i les entitats esportives que amb el joc i l'esport omplen el lleure dels infants i joves, les associacions de veïns que vetllen per millorar el seu entorn. La Comissió de Festes que dona un protagonisme a les persones en les festes del poble, o el Projecte Educatiu de Poble (Pep i Laia) que amb els seus projectes transversals on s'impliquen diverses entitats com el Casal d'avis. Les Escoles i les AMPES, Ronçana Comerç Actiu, el Ganxo. La Comissió de Colors demostra que tot el poble educa. I el Casal Popular l'Arrencada, Santa Eulàlia Camina, les Dones del Tenes, els Donants de Sang, l'APINDEP i molts altres són les persones que realment fan que un poble i un país tirin en-davant i ha de ser una prioritat de les administracions donar-los el màxim de suport, doncs si avui el Món gira és gràcies a tota aquesta gent.

Per això demanaria a tota la classe política que replantegi les seves actituds i decisions doncs si la indignació i el malestar que generen les picabaralles polítiques arriben a la societat farà anar en orris tota la feina que fan les entitats i associacions.

Tant de bo pel proper any es puguin fer polítiques per potenciar aquestes entitats i associacions, doncs és la millor garantia per fomentar la participació i la cohesió social. Tots i totes hi sortirem guanyant.

Fèlix de Blas Lorenzo